

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselőjének neve, címetal** képviselt felperes **felperes címe** felperesnek, a **alperes jogi képviselőjének neve, címe**) által képviselt alperes neve (**alperes címe** alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2019. szeptember 13. napján kelt 2.G.40.022/2019/18. számú ítélete ellen, a felperes által 19. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes a 2018. október 30. napján előterjesztett keresetlevelében az alperes 2018. szeptember 21. napján tartott közgyűlésen meghozott, K18/007. számú határozata érvénytelenségének a megállapítását kérte. Az elsőfokú bíróság 3.G.40.450/2018/5. számú határozatával a keresetlevelet visszautasította. A felperes 2018. december 5. napján ismételt keresetlevelet terjesztett elő, utalva az előzményekre, és a 2018. szeptember 21-i közgyűlésen meghozott, a kizárásáról szóló K18/007. számú határozat hatályon kívül helyezését kérte. Az elsőfokú bíróság a 9.G.40.514/2018/4. sorszámú végzésével a keresetlevelet visszautasította.
 - [2] A felperes az előzményekre utalással 2019. január 14. napján ismételt előterjesztette keresetét az őt kizáró alperesi határozat hatályon kívül helyezése iránt.
 - [3] Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte. Másodlagosan érdemben kérte a kereset elutasítását. Elévülési kifogást is előterjesztett a keresetindítási határidő elmulasztása miatt. Érdemi álláspontja szerint szabályszerű eljárás keretében, megalapozottan hozta meg a felperest kizáró határozatát.
 - [4] Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, fizessen meg az alperesnek 120.000 forint perköltséget. Az 5. sorszámú végzését hatályon kívül helyezte.
- Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes a felperessel mint tagjával szemben fegyelmi eljárást folytatott le. Az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben a felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi közgyűlés 2018. szeptember 21. napján tárgyalva a felperes fegyelmi ügyét, K18/007. számú határozatával jóváhagyta a Fegyelmi Bizottság 2018. július 30-án kelt határozatát, ezáltal a felperest a tagjai közül kizárta. Az elsőfokú bíróság elsődlegesen az alperes elévülési kifogását mint a jog érvényesíthetőségét gátló anyagi jogi kifogást vizsgálta. Rámutatott, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerint megállapított keresetindítási határidő anyagi jogi természetű, egyrészt egy jogvesztő, másrészt egy elévülési jellegű 30 napos határidőt ír elő, mely utóbbi kezdő időpontja a határozatról való tudomásszerzéshez kötődik. A perben nem volt vitatott, hogy a 2018. szeptember 21. napján tartott közgyűlésen a fegyelmi határozattal szembeni

fellebbezésének tárgyalásakor a felperes mindvégig jelen volt, a közgyűlési határozat meghozataláról és annak tartalmáról ott nyomban értesült. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a keresetindítási határidő a határozatról való tudomásszerzéshez kapcsolódik, és a tudomásszerzésnek az írásbeli közlés csak egyik, de nem egyetlen formája. A tag a jelenléteben elfogadott határozatról minden esetben tudomást szerez, az írásbeli közlés pedig elsődlegesen azt szolgálja, hogy a határozatról tudomást szerezhessen, az ismert címére történő szabályszerű kézbesítés esetén nem feltétel, hogy ténylegesen át is vegye, ténylegesen megismerje az írásbeli értesítést. A tudomásszerzés és a keresetindítási határidő kezdő napját 2018. szeptember 21. napjában, azaz közgyűlési határozat meghozatala napjában állapította meg a Ptk. 8:3. § (1) bekezdésre figyelemmel, ezért a 30 napos szubjektív határidő 2018. október 22. napjának végével lejárt. A felperes eredetileg 2018. október 30-án nyújtotta be a keresetlevelét. A Pp. 178. § (1) bekezdésére figyelemmel a legutóbb, 2019. január 14. napján érkezett keresetlevél, a 2018. december 5. napján előterjesztett keresetlevél joghatásai fenntartására alkalmas, tehát a keresetlevelet ezen időpontban kell szabályszerűen benyújtottnak tekinteni. A keresetlevél benyújtásának ezen időpontja a 2018. szeptember 21-ei közgyűlés megtartásához, így a szubjektív 30 napos határidőhöz képest 30 napon túli. Az elsőfokú bíróság tehát megállapította, hogy a felperes mind a határozatról való tényleges tudomásszerzéshez képest, mind az általa vélt keresetindítási határidőhöz képest elmulasztotta a rendelkezésre álló 30 napos szubjektív határidőn belül előterjeszteni keresetlevelét, igénye ezért elévült, amit az alperes elévülési kifogása alapján figyelembe kellett venni, ezért a keresetet elutasította. A Pp. 78. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdés 82. § (1) és (3) bekezdése, valamint 81. § (5) bekezdése alapján a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, ezen belül a felszámított ügyvédi munkadíjról.

- [5] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a Pp. 381. § alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülbírálni kérte a Pp. 369. § (1) bekezdés szerint az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét, a Pp. 369. § (3) bekezdés szerint az anyagi jognak való megfelelőségét. Határozott álláspontja szerint a Ptk. 3:70. § (2), (3) és (4) bekezdésre, valamint a Ptk. 3:36. § (1) és (4) bekezdésre tekintettel, azok értelmezése és alkalmazása vonatkozásában az elsőfokú bíróság súlyosan téves álláspontra helyezkedett. Rámutatott a hivatkozott jogszabályi rendelkezések szabályozási helyére, a Ptk. egyértelmű fogalmazására, a Ptk. 3:70. §-ában foglalt kógens rendelkezésekre, amelyek kötelező alakszerűségi, tartalmi kellékeket támasztanak és a közlés vonatkozásában is kötelező, alkalmazandó rendelkezések. Az írásbeli közlés garanciális és kizárólagos szabály. Megítélése szerint a Ptk. jogi személy határozatának felülvizsgálatára irányadó szabályai mint általános szabályok az egyes jogi személyekre, így jelen perbeli esetben az egyesületre vonatkozó speciális szabályok összevetésével alkalmazandók. A Ptk. 3:70. § mint speciális szabály meghatározza a tagot kizáró határozat alakszerűségének, tartalmának és közlésének módját, ily módon meghatározza azt a legkorábbi időpontot, amikor a kizárással érintett tag a kizárást kimondó határozatról teljes körűen tudomást szerezhet, mely nem lehet korábbi, mint az írásba foglalt határozat közlésének időpontja. Megjegyezte, hogy a közgyűlés döntéshozatalakor nincs szóbeli indokolási kötelezettség, a határozat indokolásra nem került. A kizárást kimondó határozat írásbeli közlését megelőzően elvi lehetősége sem volt a jogszabályoknak megfelelő tartalommal peres eljárást kezdeményezni, a tudomásszerzés fogalma így magába kell, hogy foglalja mindazon tények tudattartalmának átfogását, amely szükséges ahhoz, hogy az igényét érvényesíteni tudja. Ezért a kizárást kimondó írásbeli határozat általa történő átvételének időpontjában került abba a helyzetbe, hogy az igényét bíróság előtt teljes körűen érvényesíteni tudja, ami 2018. október 9. napja. Egyebekben hivatkozott a Ptk. 6:24. § (1) bekezdésére, az elévülés nyugvására, miszerint a kizárást kimondó határozat írásbeli közléséig az elévülés nyugodott, menthető okból nem tudta érvényesíteni igényét. Hangsúlyozta, a

Pp. 178. § (1) bekezdése szerint járt el. Mindezek alapján az ítéletet az anyagi jogi rendelkezéseknek nem tartotta megfeleltethetőnek, ezért anyagi jogi felülbírálatot kért. A 2019. szeptember 13. napján tartott tárgyalás során az elsőfokú bíróság kifejezett indítvány ellenére mellőzte a felperes személyes meghallgatását, amelynek indokát az ítéletben nem adta, ezáltal sérült a Pp. 191. § (3), (4) bekezdése, 230. § (1) bekezdése, 224. § (1) bekezdése. A személyes meghallgatásának legalább a perbeli határozatról való tudomásszerzés körülményei mint lényeges tényállási elem vonatkozásában kiemelt jelentősége lett volna. Álláspontja szerint a tárgyalás berekesztésére, ítélethozatalra nem kerülhetett volna sor a személyes meghallgatásának hiányában, így a per eldöntésre alkalmas és szükséges tényállás nem állt rendelkezésre, illetve önmagában az, hogy az igénye elévült, nem negligálhatta a bizonyítási eljárás részletes és teljes lefolytatását, tehát a kizárás körülményeinek és okszerűségének részletes vizsgálata nem lett volna mellőzhető. A személyes meghallgatásának, valamint a bizonyítási eljárásnak a teljes és indokolatlan mellőzését az eljárási szabályokkal összeegyeztethetetlennek és azokat súlyosan sértőnek minősítette. Mindezen túlmenően az elsőfokú bíróság által az alperes részére megítélt 120.000 forint összegű perköltséget eltúlzottnak, az alperesi jogi képviselő munkavégzésével arányban nem állónak tartotta. Érthetetlennek tartotta az 5. sorszámú végzés hatályon kívül helyezésére vonatkozó rendelkezést. Mindezen súlyos eljárási szabálysértések miatt az eljárás szabályszerűségének felülbírálatát is kérte. Miután a támadott ítélet anyagi jogszabályokkal ellentétes, azokkal össze nem egyeztethető, és az eljárási szabályok súlyos megsértésével hozta meg a határozatát az elsőfokú bíróság, ezért a Pp. 383. § (1) bekezdése, illetve 381. § szerinti döntést kért.

- [6] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Irrelevánsnak tartotta a Ptk. 3:70. §-ra hivatkozást, szükségtelennek a személyes meghallgatást. Álláspontja szerint a keresetindítási határidő a keresetlevél ismételt előterjesztésével nem tartható hatályban. A perköltséget nem tartotta túlzónak. Másodfokú költségigényét 60.000 forintban terjesztette elő.
- [7] A fellebbezés nem alapos.
- [8] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűsége, valamint az ítélet anyagi jognak megfelelése felülbírálatát kérte. Az ítélet tábla ezen fellebbezési kérelemhez kötötten végezte el az elsőfokú ítélet felülbírálatát.
- [9] Az ítélet tábla a felperesnek a keresettel támadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelméről nem rendelkezett. Az elsőfokú ítélet rendelkező része tartalmazza, hogy az 5. sorszámú, a keresettel támadott határozat végrehajtásának felfüggesztéséről rendelkező végzését hatályon kívül helyezi. A felperes a teljes ítélet ellen mind eljárási, mind anyagi okból terjesztett elő fellebbezést, így az ítélet valamennyi rendelkezését támadta fellebbezéssel. Ennek folytán a Pp. 358. § (3) bekezdésére figyelemmel az ítélet egyetlen rendelkezése sem emelkedett jogerőre. Ezért az elsőfokú bíróság 5. sorszámú végzése volt hatályban, amelyből szükségképpen következett, hogy a keresettel támadott határozat újabb felfüggesztéséről nem kellett rendelkezni a másodfokú bíróságnak.
- [10] Megjegyzi emellett az ítélet tábla, hogy amennyiben a keresetet elutasító döntés jogerőre emelkedik, abban az esetben az 5. sorszámú végzés hatályon kívül helyezéséről való rendelkezés szükségtelen, hiszen a felfüggesztés a Ptk. rendelkezésén alapult, és egyéb Ptk. rendelkezés hiányában a Ptk. 3:36.§ (4) bekezdéséből következően a Ptk. 3:37.§ rendelkezéseire tekintettel kizárólag a jogerős érdemi döntésig lehet hatályban. Kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában ezért az ítélet folytán okafogyottá vált felfüggesztő végzés hatályon kívül helyezéséről külön határozat hozatalának jogi alapja nincs.

- [11] Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül hozta meg érdemi határozatát. Nem volt vitás tény, hogy a keresettel támadott határozatot hozó 2018. szeptember. 21. napján tartott közgyűlésen a felperes jelen volt. Ezért a keresettel támadott határozatról a közgyűlésen tudomást szerzett. Az sem volt vitás tény, hogy a felperes utóbb írásban értesítést kapott a közgyűlési határozatról. A határozat meghozataláról szóló írásbeli tájékoztatásban az alperes a további jogorvoslat lehetőségéről is tájékoztatta a felperest. Nem vitatottan ezt az írásbeli értesítést a felperes 2018. október 9. napján vette át. Az elsőfokú bíróság elsődlegesen az alperes elévülési kifogását vizsgálta. Ennek során a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésére tekintettel, a keresettel támadott közgyűlési határozat meghozatala időpontjának, a felperes közgyűlésen való jelenlétének, illetőleg a felperes által állított és az alperes által kétségbe nem vont írásbeli értesítés felperes általi átvételének időpontjának volt ügydöntő jelentősége. A határozatról való tudomásszerzés körében további tények előadása és így a felperes személyes meghallgatása szükségtelen volt, ezért az elsőfokú bíróság azt alappal mellőzte.
- [12] A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése szerint a keresettel támadott határozatról való tudomásszerzés időpontjától számított 30 napos elévülési és 1 éves jogvesztő határidőn belül indíthatta meg a felperes a pert, terjeszthette elő a keresetét. A 30 napos határidő elévülési jellegű, míg az egy éves határidő jogvesztő, azonban mindkét határidő anyagi jogi határidő. A keresettel támadott határozatot hozó közgyűlésen a felperes jelen volt, a közgyűlésen értesült a keresettel támadott határozatról. Ebből következően a felperes tudomást szerzett a közgyűlés napján, azaz 2018. szeptember 21. napján a keresettel támadott határozatról. A Ptk. 3:70. § (2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel szabályoz úgy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése, hogy a tudomásszerzéstől számít a perindítási határidő. Tudomásszerzésnek minősül az állandó bírói gyakorlat szerint, ha a közgyűlésen részt vevő tag a támadott határozatról értesült. Több döntésében a Kúria (korábban Legfelsőbb Bíróság) kifejtette, hogy a tudomásszerzés nem azonos a határozat írásbeli közlésével, kézbesítésével. A határozat lényeges, érdemi tartalmáról való értesülés tudomásszerzésnek minősül. Aki a közgyűlésen részt vett, amikor kihírdették a határozatot, az akkor tudomást is szerzett a határozatról. A felperes részére a közgyűlést követően kézbesített írásbeli tájékoztatás a határozatról sem tartalmaz többet, mint ami a közgyűlésen elhangzott. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a közgyűlés időpontjához képest a felperes az első keresetlevelét 2018. október 30-án, a 30 napos keresetindítási határidőn túl terjesztette elő.
- [13] A Ptk. 3:70. § (2) és (3) bekezdésével azonosan rendelkezik az alperes alapszabálya. Ennek értelmében a határozat indokolási kötelezettsége kétfokú fegyelmi eljárás esetén az elsőfokú fegyelmi határozatra vonatkoztatható, hiszen az eljárási rend szerint az alperesnél másodfokú fegyelmi szerv a közgyűlés, amely jellegénél fogva részletesen indokolt határozat meghozatalára nem képes, ténylegesen az elsőfokú határozatról tud dönteni, mint jelen esetben is, indokai alapján helybenhagyta az elsőfokú fegyelmi határozatot. Ebből következően a felperesnek rendelkezésre kellett álljon minden olyan tény, amelynek alapján a kizárását kimondó határozatot keresettel megtámadhatta a bíróságon. Maga a felperes is megjegyezte a fellebbezésében, hogy a közgyűlés döntéshozatalakor nincs szóbeli indokolási kötelezettség és a határozat sem kerül külön részletes indokolásra. Ebből következően a felperesnek arra való hivatkozása, hogy a közgyűlési határozat írásbeli közlését megelőzően elvi lehetősége sem volt peres eljárást kezdeményeznie, nem foghatott helyt. A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése a régi Ptk. szóhasználatával egyezően a tudomásszerzés időpontját nevesíti, mint a perindítási határidő kezdő időpontját, amely a bírói gyakorlat szerint is nem azonos a határozat írásbeli közlésével, attól eltérő időpontú is lehet, hiszen a tudomásszerzés egyéb módon is megvalósulhat.

- [14] Annak megítélésénél, hogy a felperes perindítására időben került-e sor, a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésén túl a Ptk. 6:24. §-ára, valamint a Pp. 178. § (1) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel kellett lenni.
- A Pp. 178. § (1) bekezdés értelmében a keresetlevél előterjesztésének joghatásai akkor maradnak fenn, ha a felperes az ügy előzményére hivatkozással a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen terjeszti elő újra.
- A 2018. október 30. napján benyújtott és jogerősen visszautasított keresetlevél benyújtásának joghatásai fenntartására nem volt alkalmas a 2018. december 5. napján előterjesztett keresetlevél, mivel annak benyújtására nem szabályszerűen került sor. Az első keresetindítás joghatályának fenntartására a 2019. január 14. napján előterjesztett keresetlevél ugyancsak nem volt alkalmas, mivel annak benyújtására a jogerős visszautasítást követő 30 napon túl került sor. Az utolsó keresetlevél a második, 2018. december 5-i keresetindítás joghatályának fenntartására volt csupán alkalmas a Pp. 178. § (1) bekezdés értelmében.
- Ezért a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében írt keresetindítási határidő megtartása szempontjából ez utóbbi keresetlevélnek a bírósághoz való megérkezése volt ügyszám. Nem vitásan erre a határozat meghozatalát és ezzel együtt a felperesnek arról való tudomás szerzését követő 30 napon túl került sor.
- [15] A felperesre legméltányosabb elbírálás mellett a másodfokú bíróság vizsgálta a perindítási határidő nyugvásának lehetőségét. Ezt arra figyelemmel tette, hogy figyelembe vette a felperes előadását, miszerint menthető okból volt a keresetlevél előterjesztésében akadályozott addig, amíg a keresettel támadott közgyűlési határozatról és az elleni jogorvoslatról írásbeli tájékoztatást nem kapott. A nem vitás tényállás szerint a felperes a közgyűlési határozatról az írásbeli tájékoztatást 2018. október 9. napján vette át. A felperes így 2018. október 9-ig menthető okból nem volt abban a helyzetben, hogy jogorvoslati jogát gyakorolja, ezért ez időpontig a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében írt elévülési természetű 30 napos határidő folyása nyugodott.
- [16] A jogi személy autonóm működéséhez, valamint a jogbiztonsághoz fűződő közérdeknek az felel meg, ha a jogi személy határozatának bírósági felülvizsgálatára nem kerül indokolatlanul késedelmesen sor.
- A Ptk. 3:36. § (1) bekezdése perindítási határidőt határoz meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikke szerinti értelmezésnél tekintettel kell lenni a jogi személy határozatainak bírósági felülvizsgálatához, valamint az elévülési szabályokhoz fűzött törvényi indoklásra. Előbbi helyen kifejtésre került, hogy a jogvesztő határidőt hosszabb időtartamban határozta meg, ugyanakkor a szubjektív határidőt szigorúbban, tekintettel az indokolatlanul késedelmes megtámadására, azaz a jogbiztonság érdekében került a szubjektív határidő rövidebb időben meghatározásra. Az elévüléssel összefüggésben pedig azt szögezi le az indoklás, hogy a polgári jogi szabályozásnak törekednie kell a huzamosabb ideig fennálló, bizonytalan jogi helyzetek mielőbbi rendezésére, illetve arra, hogy ilyen helyzetek - lehetőség szerint - csak kivételes esetben és akkor is csak korlátozott ideig állhassanak fenn. Nem kétséges, hogy az elhúzódó megtámadási határidő az egyesület működése, a jogbiztonság ellen van és a törvényi indoklás szerint az indokolatlan késedelmeskedésnek kívánta ezzel a 30 napos szubjektív határidővel a törvényalkotó a gátját szabni. Ezzel az elévülés nyugvásának szigorú értelmezése áll összhangban.
- A jelen esetben törvény határozza meg 30 napban a perindítási határidőt. Mindebből következően a Ptk. 6:24. §-ában az elévülés nyugvása körében három hónapos időtartam alkalmazása nem indokolható, miután a perindítási határidőt, annak betartottságát annullálná, ha az elévülés nyugvása ezt megháromszorozhatná. Ebből következően az elévülés nyugvást követően az eredeti határozat megtámadására nyitva álló igényérvényesítő határidő nem lehet hosszabb, mint az eredeti megtámadási határidő. Az elévülés nyugvását követően tehát a jogvesztő határidőn belül is csupán

30 napon belül volt lehetősége a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kereset indításra.

- [17] Az ítélet tábla rámutat arra, hogy bár a Ptk. 6:24. §-ának törvényi indokolása alapvetően a forgalom biztonság szempontját tartotta figyelembe veendőnek, ezzel azonban egy tekintet alá esik a jogi személy autonóm működését érintő jogbiztonság követelménye, amint a fentiekben kifejtette az ítélet tábla. Az egyesületi autonómián alapuló demokratikus önkormányzatiságon alapuló működéshez kötődő jogbiztonság követelményével az áll összhangban tehát, ha a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében írt elévülési jellegű, 30 napos határidőhöz igazodó igényérvényesítési idő betartásra kerül.
- ár nem civil szervezet határozatának megtámadása iránti perben, de hasonlóan 30 napos perindítási határidő tekintetében mondta ki a Szegedi Ítélet tábla (BDT2018.3863.), hogy a bírói útra tartozó igényérvényesítésre a törvény által engedett 30 napos elévülési jellegű határidő nyugvása esetén, a nyugvási ok megszűnése után megnyíló igényérvényesítési idő nem lehet hosszabb, mint a jogszabály által eredetileg megszabott határidő.
- [18] Mindebből következően a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésében meghatározott szubjektív perindítási határidő a Ptk. 6:24. § az elévülés nyugvásának alkalmazása mellett sem hosszabbodhat meg 30 napot meghaladó mértékben.
2018. október 9-i elévülés nyugvásától számított 30 napon belül kellett tehát a felperesnek a keresetlevelet előterjesztenie ahhoz, hogy a perindítási határidő megtartottsága megállapítható legyen. A már fentebb kifejtettek szerint a 2018. december 5. napján előterjesztett a Pp. 178. § (1) bekezdésére is figyelemmel fennmaradt hatályú keresetlevél benyújtására csupán e határidőt követően került sor.
- [19] Mindebből következően az elsőfokú bíróság még a felperesre legkedvezőbb, legmértányosabb elbírálás mellett is helytállóan állapította meg a 30 napos keresetindítási határidő elmulasztását.
- [20] A határidőben előterjesztett kereset vizsgálható csak a bíróság által érdemben, ezért a felperes által a fellebbezésében sérelmezett bizonyítási indítványok mellőzésével az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, indokoltan mellőzte a felperes személyes meghallgatásán túlmenően a bizonyítási eljárás részletes és teljes lefolytatását a kizárás körülményeinek és alapszabályszerűségének részletes vizsgálata körében, mivel az már a kereset érdemi tárgyalását jelentette volna, amelynek gátját szabta az, hogy perindítási határidő nem volt megtartott.
- [21] Mindebből következően az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül és az anyagi jogszabály megfelelő alkalmazásával hozta meg döntését.
- [22] A perköltséget támadó fellebbezés sem volt megalapozott. A jelen per meg nem határozható pertárgyértékű, ezért a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére is figyelemmel alapvetően a jogi képviselő tevékenysége alapján kellett meghatározni az ügyvédi munkadíjat. A jelen perben az új Pp. eljárási szabályai érvényesültek, amely fokozottabb és időigényesebb jogi képviselői tevékenységet kíván meg. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség nem tekinthető eltúlzottnak, annak leszállítására indokot az ítélet tábla nem látott.
- [23] A Fővárosi Ítélet tábla a kifejtettek értelmében a Pp. 383. § (2) szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [24] A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján a felperes volt köteles az alperes perköltségének megtérítésére. Az alperes a Pp. 81. § rendelkezéseinek

megfelelően felszámította perköltségét, a felszámított perköltség a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állt, ezért a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) (5) bekezdésére figyelemmel, annak megfizetésére kötelezte az ítéltábla a felperest.

, 2020. február 25.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül: